25 Ιανουαρίου 2014

Ιησού μου…

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη

Φοβαμε το σκοταδι…κυρίως αυτό της ημέρας που ξημερώνει όπου… εκάστου οι πράξεις γυμνωθήσονται

Ιησού μου, Ιησού μου δώσε να σε γνωρίσω, να σε αγαπήσω, με την καρδιά μου όμως! …

Η ζωή κοντά στο Χριστό είναι ωραία. Πότε θα το νοιώσω βαθειά;

Κύριέ μου, σήμερα ήθελα να Σου πω πως θέλω να ανήκω σε Σένα. Σου το ΄πα κι άλλες φορές. Το ξέχασα όμως αρκετές φορές από τότε. Σήμερα με βοηθείς να Σου το ξαναζητήσω. Σ΄ ευχαριστώ και Σε παρακαλώ, αυτό το δώρο χάρισέ το στο παιδί Σου. Βοήθησέ με, μέχρι το βράδυ αυτό να σκέπτομαι. Κύριε, Σύ ξέρεις τις πληγές μου. Ξέρεις όμως και την προσπάθειά μου. Το όνομά Σου στα χείλη μου το έχω συχνά. Και η επίκληση αυτή κάνει θαύματα. Γλυκύτατε Ιησού, βοήθησέ με να Σου

κουβεντιάζω πιο συχνά. Όταν μου έρχεται το κύμα του κακού τότε να Σου κουβεντιάζω πιο πολύ για να περνά η μπόρα. Κι αν τα κύματα με βρέξουν, και με βρέχουν συχνά, Σύ μην αφήσεις τη βάρκα μου να τσακιστεί.

Σοί μόνω αμαρτάνω καί Σοί μόνω προσπίπτω.

Ιησού μου, σε ικετεύω: έλα και κάνε ένα περίπατο μέσα στην ταραγμένη θάλασσα της καρδιάς μου.
Πές και πάλι ένα "πεφίμωσο". Αμήν.

Κύριε, εν θλίψει εμνήσθημέν Σου…

Η βροχή γονιμοποιεί τα σπέρματα των καρπών στη γη και το δάκρυ τα σπέρματα των αρετών σην ψυχή.
Κύριε, δός μου το χάρισμα των δακρύων, γιατί Σύ μόνος ξέρεις πόση λάσπη κρύβω μέσα μου. Ναί, ακούω τη φωνή Σου να λέει: "Λούσου στα δάκρυά σου για να καθαρισθείς".

Κύριε, πάρε την ελευθερία μου και οδήγησέ την όπου θέλεις.
Πάρε την μνήμη μου και σβήσε και χάραξε ό,τι θέλεις.
Πάρε τη βούλησή μου και εκπαίδευσέ την στις άγιες εντολές Σου.
Πάρε το πνεύμα και χαρίτωσέ το με το λόγο Σου.

Μίλησε Σύ, Κύριε, στη ζωή μου, την αδύνατη, την αμαρτωλή! …
Δείξον μοι, Κύριε.

Η καρδιά μου σφίγγεται τόσο δυνατά.
Τα μάτια μου γίνονται τόσο θαμπά.
Ο αναστεναγμός μου πιο βαθύς.
Κύριε, στις δύσκολες αυτές στιγμές μη μ΄ αφήνεις. Παρουσιάσου.
Μίλησέ μου μυστικά, όπως Σύ γνωρίζεις.
Σε θέλω, Ιησού μου, πολύ κοντά μου.
Κύριε, πρόφθασε Σύ τα σφάλματά μου…
Το έλεος Σου ας με καταδιώξει.

Ιησού! λένε τα χείλη -μου- και τα μάτια γεμίζουν δάκρυα, η καρδιά ηδύνεται, η ψυχή κατανύσσεται.
Μόνο το όνομα Ι η σ ο ύ ς απόψε μου γλύκανε την βραδιά. Τα χείλη χόρτασαν που το είπαν τόσες φορές. Τα αυτιά ξεκουράστηκαν. Το πνεύμα ηυφράνθη που Τον σκέφτηκε. Τα μάτια έλαμψαν μέσα από τα υγρά που έρρευσαν τόσο αβίαστα. Ιησού, Ιησού, Ιησού… Το γλυκύτατον τέκνον του ουρανίου Πατρός. Ιησού, Ιησού, Ιησού. Η γλυκυτάτη μου προστασία. Ιησού, Ιησού, Ιησού… Με το όνομά Σου ας

σταματήσουν τα χείλη μου να μιλούν, τα αυτιά μου να ακούνε, ο νους μου να σκέπτεται, τα μάτια μου να βλέπουν. Αμήν.

“Ου μη σε ανώ” μου λες, Κύριε. Πόσο παρήγορα είναι τα λόγια Σου. Ψυχή μου, μήν τα ξεχάσεις. Μην πεις: που εστι ο Θεός ημών; Ιδού ο Κύριος πάρεστι και φωνεί σε: “Ου μη σε ανώ”. Σ΄ ευχαριστώ, Κύριε, Αγία Τριάς ο Θεός. Δόξα Σοι!

Γλυκύτατε Ιησού μου, σκέπτομαι πόσο με αγάπησες. Κάτι με τραβούσε κοντά Σου. Πόσες φορές, το γνωρίζεις, το είδες, Σε άφησα. Με τη ζωή μου την αμαρτωλή Σου έλεγα: δεν σε αγαπώ. Και όμως Συ, Κύριε, “επέτασας χείρας” σ΄ ένα παιδί άτακτο και δύστροπο. Έφτασα μέχρι τοχείλος της αβύσσου. Την τελευταία στιγμή με έπιανες και με τραβούσες από την καταστροφή. Πολλές φορές έφυγα από κοντά Σου, κι άλλες τόσες φορές, Φίλε μου Καλέ, Γλυκέ, Σύντροφε της ζωής μου, Παρηγοριά της ψυχής, πεφιλημένε μου και αγαπητικέ της καρδιάς μου, με δάκρυα και λυγμούς Σου έλεγα: “Σοί μόνω αμαρτάνω και Σοί μόνω προσπίπτω”. Ελέησόν με. Και με ελεούσες. Δεν μπορούσα όμως ποτέ, Κύριέ μου, να φαντασθώ πώς τόσο πολύ θα μ΄ αγαπούσες. Τι να πω; Εσύ ξέρεις πιο πολλά απ΄ όλους μας. Οι αναστεναγμοί μου Σου τα λένε.
Κύριε, Κύριε, θα απαντήσω πως από αγάπη και πόθο κινούμενος ζητώ το μοναχικό και αγγελικό σχήμα. Ναί, Κύριε, Σ΄ αγαπώ, παρ΄ όλα τα ανθρώπινα στοιχεία μου. Πιστεύω ότι θα πορεύεσαι Σύ την πορεία μου.

“Γίνου φιλόθεος ότι αληθώς φιλάνθρωπος ο σός Θεός εστί” (Μ. Βασίλειος εις μοναχόν).

Πόσο πλούσια είναι η ζωή κοντά στο Χριστό, μέσα στη θεωρία του Θεού...
Ο Χριστός να είναι η υπόθεσις της ζωής μου...

Η ζωή μας είναι ανάγκη να συνδυάζει τη χαρά με την λύπη. Πρέπει να εξοικειωθούμε με τον πόνο – δεν μπορεί να γίνει διαφορετικά. Αυτό θα πει στενή πύλη. Κι εγώ, Κύριέ μου, θέλω τις περισσότερες φορές έναν Χριστιανισμό ήσυχο, μια ιεραποστολή ανώδυνη. Συγχώρα με...

Να είσαι ευκολοπλησίαστος, άνθρωπος κανονικός, γλυκύς και συγχρόνως μακριά από τον κόσμο. Διπλό και δύσκολο το άθλημα. Κύριος βοηθός μου όμως και έχει ο Θεός.

Το εγώ μας τρώει. Το ΕΓΩ! με κεφαλαία γράμαμτα. Αυτό που κλείνει τον Παράδεισο, ενώ μπαίνουν μέσα οι αμαρτωλοί και αι πόρναι. Αυτό το ε γ ώ είναι ο κακός δαίμων. Κύριε, βγάλε αυτό το δαιμόνιο. Αμήν.

Κύριε, με πολεμά ο διάβολος. Μάθε με, βοήθησέ με να γνωρίσω τον εαυτό μου. Την

αυτογνωσία. Αμήν.

«Ουκ αρνησομεθα σε φιλη Ορθοδοξια, ου ψευδομεθα σε πατροπαραδοτον σεβας. Εν σοι εγεννεθημεν, εν σοι ζωμεν, εν σοι κοιμησομεθα. Ει δε και καλεσει καιρος και μυριακις υπερ σου τεθνηξομεθα». (Ιωσηφ Βρυεννιος

Πρόσθες ημίν πίστιν, Κύριε.
Τι θα γίνει με το μέλλον; Η ανθρώπινη απάντησις είναι: Αβεβαιότης.
Η Χριστιανική: Ο Θεός κυβερνά τη ζωή μας.

Παντού κλείνουν οι πόρτες, οι γέφυρες σπάζουν. Ποια θα μείνει για μένα, Πατέρα;
Πρόσθες μοι πίστιν, Ιησού γλυκύτατε.

Αισθάνομαι ότι είμαι στα χέρια του Θεού. Απελπισία είναι οι άνθρωποι. Αστάθεια όλα τα ανθρώπινα. Εκείνο που μένει είναι μια ψυχή κι ένας Χριστός.

Πρέπει να ετοιμάζεται κανείς για πίκρες.

Θέλω τον Κύριόν μου, έστω αν Τον πίκρανα πάλιν και πολλάκις. Τι ανακούφιση που μας δίνει η σκέψη ότι μας αγαπά ο Κύριος, ότι για μας έχει ετοιμάσει τόπον...

Μου μίλησε πάλι ο Θεός διά των πραγμάτων. Πόσο μεγάλη είναι η αγάπη Σου, Πατέρα, για μένα το παιδί Σου! Πόσο αισθητή η παρουσία Σου! Μου μιλάς με τα γεγονότα. Ας μεγαλώνει η υπομονή μου. Περίμενε ανυπόμονη ψυχή μου. Κύριε, ας σου δώσω την ψυχή μου. Πάρε την ύπαρξή μου. Ας μην αντιστέκομαι πια στο θέλημά Σου. Δόξα σε Σέ, Θεέ! ...

Ήσυχος Χριστιανός δεν μπορείς να είσαι. Ο διάβολος βάλλει. Θα ματώσω, μα δεν θα παραδοθώ. Να μαρτυρείς απ΄ όλες τις μεριές και προπάντων με τον εαυτό σου που θέλει όλο να ξεφύγει. Μη μ΄ αφήσεις ποτέ μόνο στο βοριά, μείνε, μείνε Χριστέ πάντα στην καρδιά.

Τον βίο εύκολα τον βλέπει κανείς στον διπλανό του, μα στην πολιτεία του ποιος μπορεί να εισδύσει; Ό,τι γίνεται στα βάθη της καρδιάς, τους αναστεναγμούς, τα δάκρυα, τον εσωτερικό αγώνα, ποιος τον παρατηρεί; Μόνο ο Δίκαιος Κριτής!

Χθες Τον ικέτευα θερμά, εκοιμήθηκα στο πάτωμα και Του είπα: Νά, Κύριε, κοίταξε το παιδί Σου. Από Σένα περιμένει τη λύση των προβλημάτων του. Το κάνω αυτό όχι για να εκβιάσω μια λύση δική μου, αλλά για να Σου πω, Κύριέ μου, πώς μόνο σε Σένα ελπίζει το παιδί Σου, γι΄ αυτό μην αποστρέψεις το πρόσωπό Σου. Και ήλθε τόσο γρήγορα η παρηγοριά του Πνεύματός Του. Ας έχει δόξα!

Πρέπει να περάσεις ένα βαθύ πόνο, μια τραγική αγωνία, να κραυγάσεις, να παλαίψεις, για να σου μιλήσει ο Θεός. Διαφορετικά δεν γίνεται τίποτα. Το δοκίμασα, το δοκιμάζω, αυτή είναι η κατάθεσίς μου.

Τίποτε ωραιότερο από την ηρεμία της ψυχής, τις στιγμές της γαλήνης, την κατά Θεόν μόνωση. Αγωνίζομαι σκληρά με τον εαυτό μου. Κάθε μέρα είναι δυνατόν να κάνω τα τρομερώτερα πράγματα. Κι όμως ο Θεός κάνει κάθε μέρα, κάθε στιγμή ένα θαύμα στη ζώη μου.

Πόσα Σου χρωστώ, Κύριε! Μα όλα Σου τα χρωστώ.

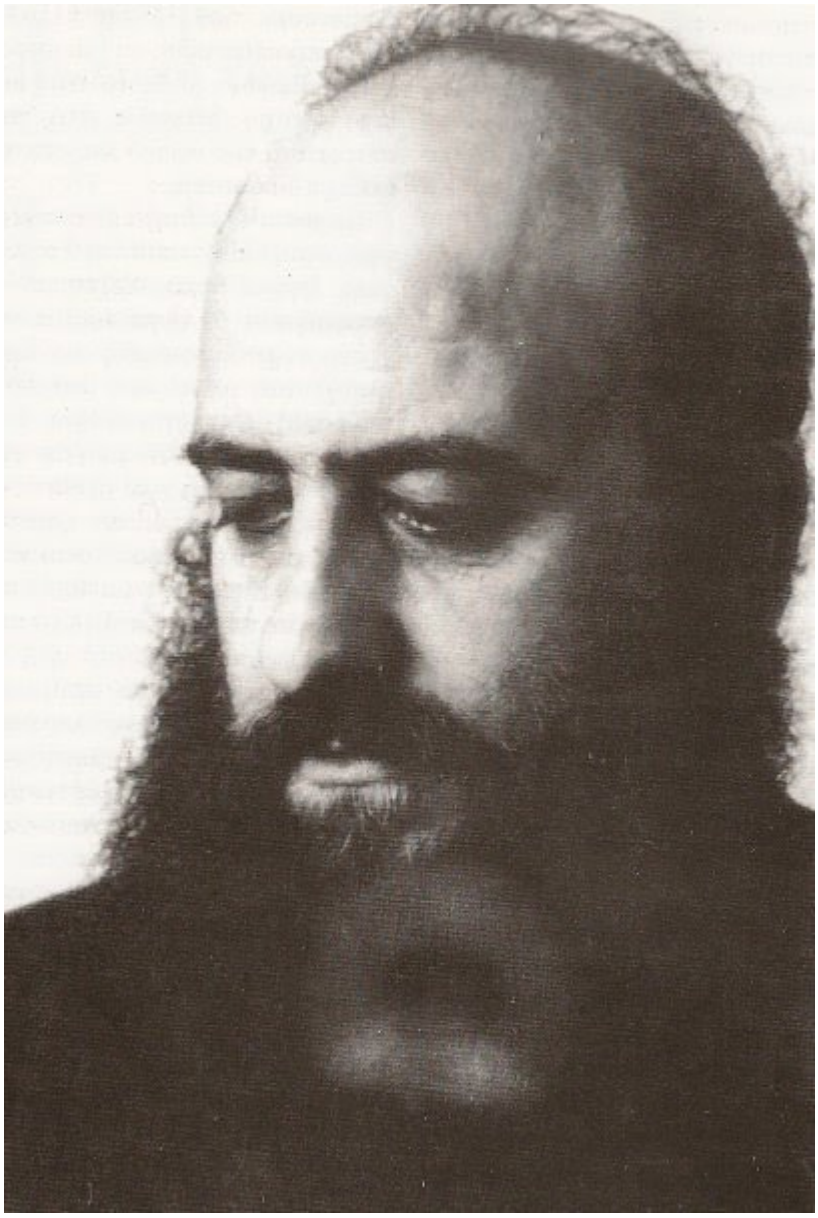

Αποσπάσματα από το βιβλίο “Ξεσπάσματα της καρδιάς μου”
+ Μητροπολίτου Χαλκίδος Νικολάου Σελέντη

Πηγή: anemonpnoi-magdalini.blogspot.gr